कुर्वन् ग्रनुष्टुभं इन्दः इन्द्रियम् पञ्चाविं गाम् वयश्चन्द्रे द्धत् । पञ्चावयो यस्याः सा सार्धिद्ववर्षा गौः । स वेतु ॥२६॥

क्रोता यत्तत्सुबर्हिषं पूष्णवत्तममंत्र्यः सीद्तं बर्हिषं प्रिष्णमृतेन्द्रं वयो-धर्मम् ।

बृक्तीं इन्दं इन्द्रियं त्रिवत्सं गां वयो द॰ ॥ ५०॥

शक्तरी । कोता वयोधसिनन्द्रं यजतु । कीदशम् सुबर्हिषं शोभनं बर्हिः प्र-याजदेवता यस्य तम् । पूषणवत्तम् पूषास्यास्ति पूषणवांस्तम् पूषा युक्तम् । ग्रम-र्त्यममरणधर्माणम् । प्रिये रुचिते ग्रमृता ग्रमृते ग्रमश्चरे बर्हिषि सीदत्तं तिष्ठ-त्तम् । किं कुर्वन् बृक्तीं कृन्दः इन्द्रियम् त्रिवत्सं गाम् वयश्चेन्द्रे द्धत् । वत्सः संवत्सरः त्रयो वत्सा यस्य त्रिवत्सो गौः त्रिवर्षा वृषः । स वेतु ॥ ५०॥

> कोता यन्नह्यचंस्वतीः सुप्रायणा ऋतावृधो दारी देवीर्हिर्णयंगिर्वकाण-मिन्द्रं वयोधसम् ।

पङ्किं हन्दं रुहिन्द्रियं तुर्यवाकुं गां वयो द्ध्यत्वान्यंस्य होत्यंतं ॥ १६॥ ग्रातशक्तरी । होता द्वारो देवीः ब्रह्माणं परिवृढं वयोधसमिन्दं च यत्त् । कीदशीर्द्धारः व्यचस्वतीः व्यचो व्यचनं गमनावकाशो विद्यते यासु ताः । ग्रत एव सुप्रायणाः शोभनं प्रकर्षणायनं गमनं यासु ताः । ग्रतवृधः सत्यस्य वर्धयिन्त्रीः । हिर्ण्ययीः हिर्ण्मयीः दृढाः । किं कुर्वन् पङ्किं हन्दः रन्द्रियम् तुर्यवाहं गाम् वयश्च रह रन्द्रे द्धत् । सार्धत्रिवर्षी गौस्तुर्यवाद् तुर्यं चतुर्यं वर्षं वहती-ति ॥ १६॥

कोतां यज्ञत्सुपेशंसा सुशिल्पे बृंकृतीऽउभे नक्तोषासा न देशिते विश्विम-न्द्रं वयोधसम् ।

त्रिष्टुमं इन्दं रुकेन्द्रियं पष्टवाकुं गां वयो दर्धद्वीतामाज्यस्य कोत्र्यतं ॥ १९॥ स्रितशक्तरी । कोता उभे नक्तोषासा नक्तोषसौ (2.) विश्वं सर्वात्मकं वयो-